

אתער לון בעלמא בגין לגדלא שמא
 דאברהם בעלמא ולקרבא ליה לפולחניה.
 ורזא דמלה כיון דאברהם אתער למרדף
 אבתריהו כדין אלהים אל דמי לך עד
 דאתקשר פלא באברהם, וכד אתקשר פלא
 באברהם כדין אתברו כלהו מלכין מקמיה
 כדקא אמרן דכתיב ימינך יי תרעץ אויב וגו':
 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין. רבי
 שמעון פתח ואמר (תהלים עו) ויהי
 בשלם סבו וגו'. תא חזי פד סליק ברעותא
 דקדשא בריה הוא למברי עלמא, אפיק חד
 שלהובא דכוצינא דקרדינותא. ונשף זיקא
 בזיקא חשכאת ואוקידת. ואפיק מגו (ד' ט"ז ט"ו א)
 סטרי תהומא חד טיף וחבר לון פחד וברא
 בהו עלמא.

- כיון שאברהם התעורר לרדף
 אחריהם, אז אלהים אל דמי לך,
 עד שהפל נקשר לאברהם.
 וכשהפל נקשר לאברהם, אז
 נשברו כל המלכים מלפניו, כמו
 שאמרנו, שפתויב ימינך ה' תרעץ
 אויב וגו'.

ומלכי צדק מלך שלם הוציא
 לחם ויין. רבי שמעון פתח
 ואמר, (תהלים עו) ויהי בשלם סופו
 וגו'. בא ראה, כשעלה ברצון
 הקדוש ברוך הוא לברא את
 העולם, הוציא שלהבת אחת של
 המאור של הניצוץ הקשה, ונשף
 רוח ברוח חשוכה ושורפת.
 והוציא מתוך צדדי התהום טפה
 אחת, וחבר אותם יחד, וברא
 בהם את העולם.

אותה השלהבת עלתה
 והתעטרה בשמאל, ואותה
 הטפה עלתה והתעטרה בימין.
 עלו אחד עם אחד, החליפו
 מקומות, זה לצד זה וזה לצד זה.
 זה שירד עלה, וזה שעלה ירד.
 נקשרו זה עם זה ויצאה מביניהם
 רוח שלמה, ואז אותם שני
 הצדדים נעשו אחד, ונתנה
 ביניהם (הרוח) והתעטרו האחד עם
 האחד. ואז נמצא שלום למעלה
 ושלום למטה, והדרגה התקימה.
 התעטרה ה"א עם וא"ו, וא"ו
 עם ה"א, ואז עלתה ה"א
 ונקשרה בקשר שלם. ואז ומלפי
 צדק מלך שלם. מלך שלם הוא
 ודאי מלך ששולט בשלמות.
 מתי הוא מלך שלם? ביום
 הכפורים, כשכל הפנים מאירות.

[דבר אחר מלפי צדק מלך שלם, אמר רבי שמעון,
 רצה הקדוש ברוך הוא להוציא כהנה משם, כמו
 שנאמר ברוך אברהם לאל עליון. כיון שהקדים ברכת
 אברהם לברכת רבנו, אמר לו אברהם: וכי
 (תהלים ק"ז) נאם יי לארני שב לימיני וכתוב

ההוא שלהובא סליק ואתעטרא בשמאלא,
 וההוא טיף סליק ואתעטר בימינא,
 סלקו חד בחד אחלפו דוכתי דא לסטרא דא
 ודא לסטרא דא, דנחית סליק ודסליק נחית.
 אתקטרו דא בדא, נפיק מבינייהו רוח שלים.
 כדין אנון תרין סטרין אתעבידו חד ואתייהיב
 בינייהו ואתעטרו חד בחד. כדין אשתכח
 שלם לעילא ושלם לתתא, ודרגא אתקייים.
 אתעטרת ה"א בוא"ו וא"ו בה"א, כדין
 סלקא ה"א ואתקשרא בקשורא
 שלים. כדין ומלפי צדק מלך שלם. מלך
 שלם ודאי מלך איהו דשליט בשלימו,
 אימתי איהו מלך שלם ביומא דכפורי דכל
 אנפין נהירין.

(דבר אחר מלפי צדק מלך שלם, אמר רבי שמעון בעא קדשא בריה הוא
 למיפך כהונתא משם כמה דאת אמר ברוך אברהם לאל עליון, כיון
 דאקדים ברכתא דאברהם לברכתא דמריה, אמר ליה אברהם וכי מקדימין
 ברכתא דעבדא לברכתא דמריה, מיד אתייהיבת כהונתא לאברהם דכתיב,

בתריה נשבע וי ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלפני צדק, דכתיב והוא כהן לאל עליון, ואין זרעו כהן)

דָּבָר אַחַר וּמִלְפֵי צֶדֶק. דָּא עֲלָמָא בִּתְרָאָה. מְלַךְ שְׁלָם, דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה. דָּאִתְעֵשֶׁר יַחַד בְּחַד בְּלָא פִירוּדָא תְרִין עֲלָמִין כְּחַדָּא, וְאִפִּילוּ עֲלָמָא תַּתָּאָה כִּלָּא הוּא. וְיַחַד מְלָה אִיהוּ. הוּצִיא לְחָם וַיִּזֵּן דְּתִרִין אֲלִין בִּיה. וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן מְשַׁמֵּשׁ עֲלָמָא לְקַבֵּל עֲלָמָא. וְהוּא כֹהֵן דָּא יְמִינָא. לְאֵל עֲלִיּוֹן עֲלָמָא עֲלָאָה. וּבְגִין כֹּהֵן בְּעֵי כֹהֵנָא לְבָרְכָא עֲלָמָא.

תָּא חֲזִי, בְּרַכָּאן (ד"א ל"ג כ"ד) נָטִיל הַאי עֲלָמָא תַּתָּאָה כַּד אִתְחַבֵּר בְּכֹהֵנָא רַבָּא כְּדִין וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם (וי"ג) לְאֵל עֲלִיּוֹן הַכִּי הוּא וַדָּאִי. כְּגוּוֹנָא דָּא בְּעֵי כֹהֵנָא לְתַתָּא לְקִשְׁרָא קִשְׁרִין וַיְבָרְכָא הַאי דוּכְתָא בְּגִין דִּיתְקַשֵּׁר בְּיַמִּינָא לְאַתְקִשְׁרָא תְרִין עֲלָמִין כְּחַד. בְּרוּךְ אַבְרָם רָזָא דְמְלָה תְקוּנָא דְבְרַכָּאן אִיהוּ.

בְּרוּךְ אַבְרָם כְּמָה דְאַמְרִינָן בְּרוּךְ אִתְּהָ. לְאֵל עֲלִיּוֹן. יִי אֱלֹהֵינוּ. קוּנָה שְׁמַיִם וָאָרֶץ. מְלַךְ הָעוֹלָם. וְהַאי קָרָא רָזָא דְבְרַכָּאן אִיהוּ. (ובגין כ"ד) וַיְבָרְכֵהוּ מִתַּתָּא לְעֵילָא. וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן (אֲשֶׁר כְּמוֹ צִרִיךְ בְּיַד). מְעֵילָא לְתַתָּא. וַיִּתֵּן לוֹ מְעֵשֶׂר מִכָּל לְאַתְדַּבְּקָא בְּאַתֵּר דְקִשְׁוֹרָא אִתְקִשֵׁר לְתַתָּא.

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אֲעֲרַע בְּהוּ רַבִּי יִיסָא וְיַחַד יוּדָאִי בְּהִדְיָה. וְהוּוּ אָמַר הַהוּא יוּדָאִי (תהלים כ"ה) לְדָוִד אֲלִיָּהּ יִי נַפְשִׁי אֲשָׂא. לְדָוִד. וְכִי אֲמַאי לָא כְּתִיב מְזֻמּוֹר לְדָוִד אוּ לְדָוִד מְזֻמּוֹר. אֲלָא בְּגִין דְרִגְיָה קָאֻמַר לְדָוִד תּוּשְׁבְּחָתָא דְאַמַר בְּגִינְיָה אֲלִיָּהּ יִי נַפְשִׁי אֲשָׂא. אֲלִיָּהּ יִי

מקדמים ברכת העבד לברכת רבו? מנד נתנה הכהנה לאברהם, שקתוב (תהלים ק"ו) [נאם ה' לאדני שב לימיני. כתוב אחריי, נשבע ה' ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלפני צדק, שקתוב והוא כהן לאל עליון, ואין זרעו כהן].

דָּבָר אַחַר וּמִלְפֵי צֶדֶק - זֶה הָעוֹלָם הָאֲחֵרוֹן. מְלַךְ שְׁלָם - זֶה הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. שֶׁהִתְעֵשֶׂר אַחַד עִם אַחַד בְּלִי פִירוּד שְׁנֵי עוֹלָמוֹת יַחַד, וְאִפִּילוּ הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן הוּא הַכֹּל, וְהוּא דָּבָר אַחַד. הוּצִיא לְחָם וַיִּזֵּן - שָׁבוּ שְׁנֵי אֱלוֹ. וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן - מְשַׁמֵּשׁ עוֹלָם נֶגֶד עוֹלָם. וְהוּא כֹהֵן - זֶה הַיָּמִין. לְאֵל עֲלִיּוֹן - הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּמְשׁוּם כֹּהֵן צִרִיךְ הַכֹּהֵן לְכַרֵּךְ אֶת הָעוֹלָם.

בֵּא רָאָה, הַבְּרָכוֹת נוֹטֵל הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן הַזֶּה, כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר עִם הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל, וְאֵז וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן. כֹּהֵן זֶה וַדָּאִי. כְּמוֹ כֵן צִרִיךְ הַכֹּהֵן לְמַטָּה לְקַשֵּׁר קִשְׁרִים וּלְכַרֵּךְ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה, כְּדֵי שֶׁיִּתְקַשֵּׁר הַיָּמִין לְקִשֵׁר שְׁנֵי עוֹלָמוֹת יַחַד. בְּרוּךְ אַבְרָם - סוּד הַדָּבָר הוּא תְקוּן הַבְּרָכוֹת.

בְּרוּךְ אַבְרָם - כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ, בְּרוּךְ אִתְּהָ. לְאֵל עֲלִיּוֹן - ה' אֱלֹהֵינוּ. קוּנָה שְׁמַיִם וָאָרֶץ - מְלַךְ הָעוֹלָם. וְהַפְּסוֹק הַזֶּה הוּא סוּד הַבְּרָכוֹת. (ומשום כ"ד) וַיְבָרְכֵהוּ - מִמַּטָּה לְמַעְלָה. וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן (אֲשֶׁר כְּמוֹ צִרִיךְ בְּיַד), וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן - מִמַּעְלָה לְמַטָּה. וַיִּתֵּן לוֹ מְעֵשֶׂר מִכָּל - לְהַתְדַּבֵּק בַּמְּקוֹם שֶׁהִקְשֵׁר נִקְשֵׁר לְמַטָּה.

בְּעוֹדָם הוֹלְכִים פֶּגַשׁ בְּהֵם רַבִּי יִיסָא וַיְהוּדִי אַחַד עִמּוֹ. וְהָיָה אוֹתוֹ הַיְהוּדִי אוֹמֵר, (שם כ"ה) לְדָוִד אֲלִיָּהּ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא. לְדָוִד, וְכִי לָמָּה לָא כְּתוּב מְזֻמּוֹר לְדָוִד אוּ לְדָוִד מְזֻמּוֹר? אֲלָא בְּשִׁבִיל דְרִגְתּוֹ אָמַר דָּוִד אֶת הַתְּשַׁבְּחַת שְׁאַמַר בְּשִׁבִילוֹ. אֲלִיָּהּ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא, אֲלִיָּהּ ה' לְמַעְלָה. נַפְשִׁי, מִי זֶה נַפְשִׁי? [אֲשָׁא] זֶה דָּוִד, (וְהוּא) הַדְּרִגָּה הַרְאֵשׁוֹנָה שְׁאַמְרָנוּ. אֲשָׂא - אֲעֲלָה,